

پښتو-کڼی لیا . چیرک به منا-ان . علی ح-م ر-شید

لیا جانتاکڼی کردو، ه-موو پښتو-کڼی کانی قوتا بخانڼی تښداوو،
تښیا پښتو-کڼی نښت کڼ زړی به گڼا دیار نښوو، ئیتر به
دایکي وت دایکڼ گیان نازانی پښتو-کڼی من له کوډایڼ؟ دایکیشی به
پښکڼنښو وتی جا کچی ئازیزم پښتو-کڼی من نازانم له
کوډایڼ، بهی بگڼا تا دډید-زیتو. دایکي ښت . لیا س-رج-م ئو
شتانڼی کڼ له ناو جانتاکڼیداوو د-ریه-نان، پښتو-کڼی دیار
نښوو. ئیتر کڼوتڼ بیرکردنڼو وتی باش ئو پښتو-کڼی من دښ چی
لههاتښت! له-م وتووښداوو له-کڼ خڼی، له-پڼ دڼگڼکی ناسک هاتڼ
به-رگوڼی و وتی: لیا لیا دڼتڼ-نگ مڼ به ، من له-ردام. ئویش
تڼماشایڼکی ئو ملاولای خڼی کرد بینی له-س-ر ښفڼی پښتو-کڼی له-پڼ
دڼم گڼفارکڼی مندا-اندا وښستاوو، ئویش چوو به لای تا
بیه-نښت، به-م پښتو-کڼی وتی من نایم هڼر به-خڼم له-ردا دڼم. لیا
وتی ئو نازانی من پښتو-کڼی به-تڼ هڼر دڼم وښت وښتڼی جوانت پڼ
دروست بکڼم . پښتو-کڼی وتی: من خڼ هڼر به وښت کڼشان دروست
نښکراوم.

لیا وتی: ئو به چی تر؟
پښتو-کڼی وتی : من نامادڼم ه-موو ئو زانیاریانڼی کڼ تڼ دڼیزانیت
بینوسم.

لیا وتی: جا من زانیاریم له کوڼو دڼست دڼکڼوت؟
پښتو-کڼی به پښکڼنښو وتی: له گڼفار و پښتو-کڼی کانڼو.
لیا وتی : چڼن؟

پښتو-کڼی وتی: تڼ کاتک دڼخوڼنیتڼو زانیاریه-کان وښردڼگریت، چونکڼ
خوڼندنڼو وڼکو خڼراکی مڼشک وایڼ.

لیا وتی: به-م ښستا، ئو من هیچ ناخوڼنمڼو به-یم ناتوانم هیچ
به-تڼ بنوسم.

پښتو-کڼی وتی: به-م ښستا له ئوستاو دڼست پښکڼی له گڼفارڼی
لای منڼ دڼست پښکڼی.

لیا وتی: له ئوستاو به-یا دڼدڼم کڼ دڼست بکڼم به خوڼندنڼو.

پښتو-کڼی وتی: من هاوڼی وکڼ تڼم پښتو-کڼی تا منیش سڼر-ر-ز به-م
زانیاریه-کانی تڼ و بیانڼم سڼر کاغڼز.

لیا گڼفار و پښتو-کڼی هڼدڼگر له-سڼر کورسیه-کڼی خڼی دادڼنیشڼت
و دڼست دڼکات به خوڼندنڼو و پښتو-کڼی و تیا نوسڼکیش به-رانڼر

خې داد نټ.

دواي ماو يک به گرانپه و دت:

پنوس کـم لگ ما يـ...هاو پـيـکـي به و فـايـ

به من هاوکار و پويست... به يـ لـلام خـشـويست

پنوس کـ و تي:

راست هاو پـيـ ئازيزي تـمـ...جـي شانازي و سـرـبـريزي به م

کـام زانپاري و و تـي جوانـ...دـزاني جـي سـرنجـدانـ

بيـ تا بت بنوسم زوو...بيک به ديار ي به هـموو.